

STARI IN NOVI SPOMENIKI

MARKO KREMŽAR

Kar so sklenili in z zakonom o grobiščih potrdili slovenski parlamentarci, se je pričelo uresničevati. Na Slovenskem stoji nad breznom, v katerem trohni 'neznano število žrtev', prvi spomenik 'žrtvam vojne in povojnih usmrtilcev'. Kmalu bo na okrog dvestotih podobnih obeležij ob enakem številu nekoč zamolčanih grobišč zapisano na kovinskih valjih prav toliko uzakonjenih laži.

Znano je, da so se naši zakonodajalci potrudili, da na spominskih znamenjih ob grobiščih ne bi bilo besede revolucija. In vendar lahko isti ljudje gledajo pred slovenskim parlamentom dan na dan najvišji spomenik, kar jih premore Ljubljana, ki je posvečen revoluciji. Če revolucije po mnenju naših parlamentarcev ni bilo v juniju leta 1945, ko so po vsej Sloveniji morili in metali v brezna rojake in tuje, kdaj je potem bila revolucija, ki jo oznanja spomenik? Kdaj se je pričela in kdaj končala? Na to vprašanje bo morala odgovoriti kaka nova parlamentarna komisija, katera - upajmo - ne bo po stari navadi poskušala krojiti zgodovine za nazaj.

Dokler pa ni 'zakona', ki bi nam ukazal, kaj naj mislimo glede pričetka in konca revolucije, se smemo ponovno vprašati, kaj se je dogajalo na Slovenskem od jeseni leta 1941, kmalu po tem ko se je 'protiimperialistična fronta' preimenovala v 'osvobodilno'. Po umorih nekaterih manj znanih rojakov so na primer decembra v Ljubljani na nekdanji Vodnikovi cesti umorili vosovci (člani Varnostne obveščevalne službe IOOF) zavednega Slovence, inž. Fannuša Emmerja, enega od mladih liberalcev, ki so organizirali skupaj z mladimi iz katoliških vrst protiokupatorsko Slovensko narodno gibanje. Smemo se vprašati ali so ta umor in druge, ki so sledili, odločili in izvedli 'osvoboditelji' ali 'revolucionarji'? Od odgovora na to vprašanje je odvisno, če so zanje odgovorni vsi enobejevcu ali le komunisti in njihovi sopotniki.

Nekaj dni kasneje so isti atentatorji umorili poleg mnogih drugih vidnega social-demokrata, sindikalista Vinka Urankarja. V prvih mesecih naslednjega leta so v Ljubljani umorili predsednika Zveze industrijalcev Avgusta Praprotnika, kasneje duhovnika Lamberta Ehrlicha, kateremu prav kakor ostalim ni bilo mogoče očitati, da bi gojil do sovražnih okupatorjev kake simpatije. Umrjena sta bila med mnogimi tudi poveljnik ilegalne Slovenske Legije Ivo Peršuh in kmalu za njim njegov naslednik Fortunat Majdič. Ali recimo meseca aprila poboj družine Kolenc iz Sevnice pri Novem mestu, ko so po odloku OF pobili poleg očeta, matere in odraslega sina še štiriletnega otroka. Ali pokol devetih članov Mavserjeve družine iz Št. Ruperta, pa Mravljetovih iz Brezovice, Kozinovih iz Sodražice? Ali umori maja istega leta Janeza Pavčiča, Milka Cankarja, Franca Jakoša pa nepregledne vrste fantov, mož pa tudi žena in duhovnikov, ki jih je zadela ista usoda? So bili ti in drugi umori tistih dni mar nekak nerazumljivo grozljiv način 'narodnoosvobodilnega boja' ali pričetek revolucionarnega terorja? So bili pomorjeni rojaki mar žrtve vojne, kljub temu, da so bili civilisti, njihovi krvniki pa rojaki iz vrst komunistične partije? Odgovor ni težak. Pri tem ni važno, če je število pomorjenih v imenu OF, kot pravijo nekateri, okrog 600 oseb, ali presega, kot menijo drugi, tisoč nekoč pomorjenih, nedolžnih žrtev v času, ko

ni bilo proti njim še nobenega oboroženege odpora. Dejstvo je, da so tedaj komunisti s terorjem prisilili rojake, da so se pričeli braniti. Če to ni bila revolucija, kaj potem revolucija je? Kdor revolucijo danes zanika in taji, pa četudi le posredno z zakonom o grobiščih, prelaga s tem odgovornost za vso neizrekljivo hudobijo in zločinstvo teh umorov na vse enobejevcu. Potemtakem naj oni odgovorijo, koliko naj bi ti poboji skrajšali drugo svetovno vojno in na kak način je po njihovem mnenju prelihanje slovenske krvi koristilo zavezniškemu vojnemu naporu. Ker pa je to v resnici od vsega pričetka bila revolucija, je jasno, da se ta ni čudežno ustavila nekje sredi maja 1945 in se potem nadaljevala mesece kasneje, ampak da je trajala z vso zverinsko silo tudi v času množičnih moritev. Manj jasno je, kdaj naj bi se končala.

Ob pogledu na pričetke terorja na Slovenskem naj bi predstavniki slovenskih državljanov, izvoljeni na naslednjih volitvah, vendarle pogledali resnici v oči in priznali, da je po sklepu komunistične partije pričela pri nas divjati takoj po napadu Nemčije na Sovjetsko zvezo krvava revolucija, ki se ni izdijala niti po koncu vojne. Na ta način bi rešili čast zapeljanih rojakov, ki so se priključili partizanom, ker so verjeli propagandi, katera jih je predstavljala kot borce za svobodo. Kajti če zločinov tistih let niso zagrešili komunistični revolucionarji, pada vsa odgovornost zanje na vest vseh, ki so podpirali tako imenovano OF. A to ne odgovarja resnici. Rojaki, ki so se pridružili partizanom v dobri veri, se le ena od žrtev, ki jih je revolucija izigrala. Seveda je v tem primeru treba dati pravo priznanje tudi vsem, ki so se komunističnemu nasilju uprli. To so bili narodnjaki in demokrati, ki se niso pustili prevarati komunistom. Protirevolucionarji, pa naj si bodo vaški stražarji, četniki ali domobranci, so prijeli za orožje v skrajni stiski. Odločili so se za samoobrambo, ker jim komunistični revolucionarji niso dali drugega izhoda. Med njimi ni bilo ljudi, ki bi si želeli nacistične ali fašistične zmage, a velik del slovenskih rojakov se je zavedal, da se bo poraz teh sovražnikov odločil na svetovnih bojiščih, med tem ko so upali, da se bodo komunističnega nasilja mogli ubraniti sami. A usodo Jugoslavije in z njo Slovenije so tedaj krojili drugje.

Če bo nekoč slovenski parlament priznal, da se je pri nas pričela komunistična revolucija takoj ob ustanovitvi OF, in da je komunistična partija izrabila in zlorabila čas vojne in okupacije za revolucijo, to je za dosego totalitarne oblasti, bi bila sprava dosežena in med Slovence bi se vrnil mir. Seveda bo v tem primeru treba spremeniti zakon o grobiščih. Ob množičnih grobiščih, brez njih, rovih in jamah bo tedaj napisano, da ležijo tam žrtve revolucije, in ob nesmiselnih črnih valjih bo mogoče postaviti križe. Ljudje, ki jih je ateistična revolucija pomorila, so bili kristjani, ki bi gotovo želeli imeti na grobu znamenje svoje vere v Odrešenje in Vstajenje. Tega pa seveda nasledniki njihovih rabljev, ki so odločali o oblikovanju spominskih 'obeležij', nočejo ali pa ne morejo razumeti.

Ko se bo to zgodilo, bodo vsi rojaki vedeli ne le, kdaj se je revolucija pri nas pričela in kako je potekala, ampak tudi, da se je s priznanjem resnice vendarle enkrat in za vselej končala.

Delo, sobotna priloga, 3. jan. 2004

Škof Rožman ponovno obsojen

Po štirih letih, odkar je Višje sodišče v Ljubljani razveljavilo drugi sklep okrožnega sodišča o zavrnitvi zahteve za obnovo postopka zoper škofa Gregorija Rožmana, je konec decembra izdalo nov sklep, s katerim je tretjič zavrnilo zahtevo za obnovo kazenskega postopka. Postavilo se je na enako stališče kot v prejšnjih dveh sklepih in odločilo, da številni novi dokazi, ki so bili predloženi, ne vplivajo na dejansko stanje, kot ga je v svoji sodbi ugotovilo povojno revolucionarno sodišče.

Tudi novi sklep ne razlikuje med bojem proti okupatorju in komunistično revolucijo in tudi sedanje sodišče Rožmanovo nasprotovanje komunističnemu nasilju nad Slovenci

šteje za sodelovanje z okupatorjem.

Po osamosvojitvi Slovenije je leta 1994 tedanji vrhovni državni tožilec Anton Drobnič, z namenom da popravi krivice povojnih procesov, predložil med drugim zahtevo za obnovo postopka proti škofu Rožmanu. Vrsta dokumentov in drugih dokazov je bilo nato zbranih. Del tega gradiva je izšlo v knjigi „Rožmanov proces“ (založba Družina, 1996), ki jasno dokazuje, da je bilo vse Rožmanovo delovanje le upor proti komunistični revoluciji in obramba slovenskih življenj.

Za okrožno sodišče torej med vojno ni bilo revolucije, temveč se je izvajala le Narodnoosvobodilna borba, in kdor se ni vključil vanjo ali se ji je uprl, je so-

deloval z okupatorjem. Paradoksalen je ta sklep sodišča, saj se je skoraj istčasno na državni televiziji vrtel dokumentarec, ki priča kako so komunisti v Sloveniji pobijali nedolžne ljudi le zato, ker niso soglašali z njimi. Sklep sodišča tako ne zadene le škofa Rožmana, temveč ponovno obsoja ves del slovenskega naroda, ki se je uprl komunizmu in njegovi revoluciji.

Medtem, ko se zgodovinarji soočajo z vedno novimi dejstvi medvojnih in povojnih pobojev in družba spoznava vso podlost komunistične revolucije, pa sodna oblast, kot trdnjava kontinuitete stare oblasti, zapira oči pred dejstvi in izreka sodbe „po ukazu“, prav kakor v najhujši dobi komunističnega terorja.

Parlament ratificiral vatikanski sporazum

Ta sporazum med Slovenijo in Svetim sedežem je v sredo 26. februarja s 44 glasovi za in 12 proti ratificiral slovenski parlament. Proti ratifikaciji pa se je izreklo sedem poslancev ZLSD, trije poslanci Jelinčičeve SNS in dva poslanca Mladinske stranke. Sporazum o pravnih vprašanjih med Slovenijo in Svetim sedežem morajo sedaj ratificirati še v Vatikanu, po zagotovitvi, ki jih je v začetku januarja zunanemu ministru Dimitriju Ruplu dal vatikanski tajnik za odnose z državami Giovanni Lajolo, pa naj bi se to zgodilo kmalu.

Slovenija je po omembi nemškega dnevnika Frankfurter Allgemeine Zeitung ena zadnjih držav nekdanjega komunističnega režima, ki je sprejela t.i. vatikanski sporazum, ki ureja pravna vprašanja med Slovenijo in Svetim sedežem. Vatikan je bil sicer ena prvih držav, ki je leta 1991 priznala neodvisnost Slovenije, kljub temu pa je trajalo kar deset let, preden je bilo mogoče podpisati omenjeni sporazum decembra 2001, pravi FAZ.

V tradicionalno strogo katoliški Sloveniji so sicer odnosi med Cerkvijo in državo zelo obremenjeni. Vlada je morala tako na zahtevo bivšega ustavnega sodnika Matevža Krivica in Združene liste socialnih demokratov (ZLSD), ki je sporazumu nasprotovala, tega poslati v presojo ustavnemu sodišču. To je po dveh letih novembra lani ugotovilo, da sporazum ni niti v nasprotju s suverenostjo države niti v nasprotju s temeljnim načelom ločitve med Cerkvijo in državo. FAZ dodaja, da spor med obema stranema s to ratifikacijo še daleč ni končan. Pri tem navaja odprta finančna vprašanja in uvedbo verouka v javne šole.

O tej ratifikaciji je Alojz Peterle v imenu

poslanske skupine NSi poudaril, da je ureditev odnosa države, še zlasti takšne, v kateri je večina prebivalcev katoličanov, s Svetim sedežem pravnopolitični standard v EU. Spomnil je, da ima vatikanski sporazum „12 let dolgo brado“, saj je bilo že junija 1994 pripravljeno vse potrebno za začetek pogovorov z Vatikanom, a zadeva zaradi nasprotovanja „ideološkopolitične linije v tedanji vladni koaliciji“ dolgo ni prišla na dnevni red.

Jožef Jerovšek je dejal, da SDS ni nikdar dvomila v njegovo ustavnost, ratifikacija pa predstavlja odstop od nesprejemljivih interpretacij načela o ločitvi cerkve in države, ki so jo skušale uveljaviti dogmatične sile.

Miran Potrč je v imenu poslanske skupine ZLSD - ta stranka je v vladi zahtevala ustavnopravno presojo - dejal, da so se pomisleki, ki jih je imela stranka glede sporazuma, izkazali kot utemeljeni. Opozoril je, da odločba ustavnega sodišča in njegova interpretacija, da mora katoliška cerkev pri delovanju na t.i. mešanih področjih upoštevati slovenski pravni red, zavezuje zgolj slovenske državne organe. Vatikan si torej sporazum lahko razlaga na način, ki ne bo v skladu s slovensko ustavo.

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Franc Rode je izrazil zadovoljstvo, da je do tega prišlo, izrazil pa je tudi upanje, da bo to dobra podlaga za nadaljnje pogovore z državo in da se bodo reševala tudi naslednja odprta vprašanja.

Predsednik republike Janez Drnovšek je izrazil zadovoljstvo in mnenje, da sporazum utrjuje mednarodni položaj Slovenije. Bivši predsednik republike Milan Kučan pa je dejal, da je bilo potrebno razmerja med cerkvijo in državo urediti, čeprav je izrazil tudi mnenje, da so bila urejena tudi prej.

GLEJ...

UBITI SO DUHOVNIKA	ŽENA IN NJEN SVET	4
GOSARJA		2
SILVESTROVANJE	PISMO UREDNIŠTVU	4
V CARAPACHAYU	EVROPSKE VOLITVE	4

SLOVENCİ V ARGENTINI

Srečno začeto je novo leto...

Malo drugače kot druga leta, smo se tokrat odločili, da v slovenskem domu v Carapachayu praznujemo skupaj ne le zaključek starega ampak začetek novega leta. Zbrali smo soboto 3. januarja; lepa, topla noč nam je bila naklonjena.

V nabit polni dvorani smo začeli z molitvijo in branjem lepih, vzpodbudnih misli, polnih optimizma in dobrih želja. Mize so bile polne dobrot, katere je vsakdo prinesel s seboj in delil z drugimi. Začeli smo že med jedjo z igrami. N. pr. vsak krožnik je imel na spodnji strani številko. Kar presenečeni so bili gostje, ko smo začeli klicati številke in povedali kje jih najdejo. Vsak je moral vzdigniti poln krožnik, da je lahko opazil, katera je bila njegova. Žrebali smo več števil in vsak je dobil kar lepo darilce.

Ker so bili majhni otroci nekam nestrpni, smo tudi njih zamotili, pripravili smo risbe, katere so morali pobarvati. Lepe so bile vse, a eno je pa občinstvo izbralo kot najlepšo in tudi tokrat je bilo darilo. Starejši so pa morali iskati skrite besede na listu papirja, katere so kar hitro našli in dobili nagrade za to.

Bile so na vrsti dekleta in žene, izbrali smo po dve predstavnici vsake mize, da vidimo, katera bo najhitreje olupila 3 krompirje. Možje in fantje so pa morali zabiti čimveč žebeljev v dveh minutah. To je bilo zabijanja, smeja in navijanja...

Poznanje Slovenije je bila naslednja točka. Osem zastopnikov je prišlo na oder, morali so izbrati listke, na katerih so bila napisana vprašanja. Napovedovalka je dala tri možnosti za odgovor, a samo eden je bil pravi. Treba je bilo uganiti. Pri tej igri smo se marsikaj naučili, saj so bila vprašanja o splošni kulturi, slovenski zgodovini, zemljepisu, literaturi pa tudi o aktualnosti.

Iz stropa sta viseli dve nitki z darovi, treba je bilo izračunati razdaljo med eno in drugo, težko delo, katerega sta najtočneje uganili dve dami, čeprav smo bili prepričani, da se bodo možje bolj znašli.

Ker imamo v našem domu dobre muzikante in sicer člane ene same družine, nas je Ansambel Žnidar razveselil z igranjem, petjem in še kaj. Kar 30 oseb je sodelovalo pri znani „igri stolov“. Plesali so okrog in okrog dokler ni prenehala glasba ter se usedli, včasih tudi na tla, a vsakokrat z manj stoli in manj ljudmi. Lepo je bilo videti otroke, mladino in starejše osebe, vsi so se zabavali, peli in tekmovali za prvo nagrado. Sledil je ples z žlico in vilicami, ples z metlo, itd.

Res lušno je bilo, domače, kot je ponavadi vzdušje v našem domu, šli smo domov ob pozni uri zadovoljni, da smo prijetno in sproščeno začeli novo leto 2004. Upajmo, da bo v bodoče čim več takih srečanj.

Marjana Pirc

CASTELAR

Božič na Pristavi

Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem! Novorojeno božje Dete nas zopet skrivnostno obdara z upanjem in pričakovanim veseljem.

Tako je tudi to pot pristavska skupnost doživeto

spremljala božični prizor, ki si ga je zamislil Danijel Kocmur. Odločilno vlogo pa je imel zbor Zarja mladosti, ki je spremljal s petjem vsak svetopisemski dogodek.

Nevidni napovedovalec nas je skrivnostno pripravil na prvi prizor. Zastor se

odpre. Marija sedi v sobi, zamišljena v svoje gospodinjsko delo. Angel Gospodov jo iznenadi z napovedanim materinstvom. V naslednjem prizoru Jožef in Marija iščeta prenočišča. Medtem, ko prihajata po

srednjem hodniku, se na odru urno premikajo mladi fantje in glej, scena se hitro spreminja. Leseno ogrodje, ki je prej služilo Marijini sobi, postaja hlev, pokrit s palmovimi vejami in tla so zdaj posuta s svežo slamo za živali. Tudi otroci in mladi se pridružijo rojstvu

Zveličarja, saj hočejo povedati, kaj vsega dobrega so storili skozi leto.

Slika je izpopolnjena: Marija, Jožef, božje Dete v leseni zibki v hlevčku; osliček in voliček, angeli in pastirji, ki so prišli Jezusa častit. Vse je bilo lepo prikazano. Uglášeno petje mladih grl je spremljalo božičnico in pesmi so se vrstile druga za drugo: „Angel Gospodov Marijo pozdravi“, „Vseposod sta spraševala“, „V mirni spokojnosti svete noči“, „Ko so pastirji“, „La noche llegó“, „En Belén acaba“, „Kje bili ste, angelci“, „Zažarel Mariji je nebeški cvet“, „Duerme, oh, Salvador“, „Nocoj je sveta noč“. Glasovi so se harmonično prelivali pod vodstvom prof. Marjane Jelenc ob spremljavi orgel v spretnih rokah Anke Savelli Gaserjeve.

A doživeli smo zopet presenetljiv zaključek. Tri deklice so zaigrale na svojih inštrumentih Gruberjevo Sveto noč: Nevenka Grohar (flavta), Saši Ayerbe Rant (prečna flavta) in Lučka Ayerbe Rant (saksofon). Božično vzdušje je zajelo vso dvorano. Občinstvo se je spontano pridružilo zborčku in z radostjo zapelo Sveto noč.

Božičnice je bilo konec in navzoči so nagradili vse nastopajoče z bujnimi ploskanjem. Nato so pa mladi še poklonili šopke Marjani in Mojci Jelenc ter Anki Gaser v zahvalo za neutrudno delo. Hvala ležni

SAN MARTIN

Zveza ženamat

Na decemberskem srečanju je imela sanmartinska Zveza žena mati svoj občni zbor.

Po petnajstih letih plodovitega in požrtvovalnega dela, se je poslovila predsedstvu Anica Podržaj. Njeno mesto pa je prevzela Marjeta Boltežar. Anica pa bo še vedno ostala v odboru, zadolžena za socialno delo. Prav tako je Marija Petkovšek zamenjala dolgoletno neutrudno tajnico Tereziko Marinšek. Kot blagajničarka ostane Lidia Žagar; prav tako ostane kot podpredsednica in kulturna referentka Polona Makek. Romanja in izleti bodo še vedno na skrbi Mari Keržič, delo gospodinje pa je sprejela Irena Petkovšek.

Zveza bo imela kot vedno svoje mesečne sestanke vsak tretji četrtek v mesecu. Pristrčno vabimo vse žene in matere iz našega okoliša, da se nam pridružijo. Saj, kot bi lahko povzeli iz Svetega Pisma: dela je veliko, delavcev pa malo. Poleg tega pa v prijetni družbi malo pokramljamo, potožimo svoje skrbi ali pa se skupno razveselimo lepih in veselih dogodkov.

Pričakujemo vas v četrtek 18. marca ob 16 v Slovenskem domu v San Martinu.

MSB

smo naši mladini, ki je dobrovoljno pripravila to pristrčno božičnico z iznajdljivimi idejami in, kot vedno, z novim zagonom.

A.M.K.H.

Umrli literati v Sloveniji

V Ljubljani je v 69. letu starosti umrl **Rudi Šeligo**, slovenski pisatelj in dramatik, publicist, urednik in politik.

Rudi Šeligo se je rodil leta 1935 na Sušaku pri Reki. Leta 1960 je diplomiral iz filozofije in psihologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Sourejal je Revijo 57 in Perspektive, bil glavni urednik Problemov in knjižne zbirke Znamenja pri založbi Obzorja v Mariboru ter sodeloval pri Novi reviji. Kot predsednik Društva slovenskih pisateljev (1987-1991) je pomembno sodeloval pri slovenski demokratizaciji in osamosvajanju. Bil je med ustanovitelji Slovenske demokratične zveze in il 1990 izvoljen za njenega posanca. V letih 1990-1994 je bil predsednik sveta RTV Slovenije. Od junija do novembra 2000 je bil minister za kulturo v t. i. Bajukovi vladi.

Leta 1989 je prejel Prešernovo nagrado za dramska in prozna dela. Od junija 2001 je bil izredni član SAZU.

Literarna dela Rudija Šeliga so prinesla v slovensko literaturo odločilne inovacije, tako s svojo nekonvencionalno tematiko kot z izjemnim in izvornim slogom, kakršnega slovenska književnost do njegovega nastopa ni poznala. Z vrsto novel, zlasti pa s kratkim romanom Triptih Agate Schwarzkobler (1968), je uveljavil nove standarde.

Med njegova najpomembnejša dela sodijo še romani Demoni slavja, črtice in legende Molčanja in številna druga.

V Ljubljani je po daljši bolezni v 75. letu starosti umrl slovenski pesnik **Janez Menart**.

S Cirilom Zlobcem, Tonetom Pavčkom in Kajetanom Kovičem je leta 1953 objavil znamenito pesniško zbirko Pesmi štirih, ki je v literarni zgodovini zapisana kot eno temeljnih pesniških dejanj v razvoju povojne slovenske lirike.

Janez Menart se je rodil leta 1929 v Mariboru. V Ljubljani je diplomiral iz slovenskega jezika in primerjalne književnosti. Med letoma 1966 in 1968 je predsedoval Društvu slovenskih pisateljev, nato je bil dolga leta dramaturg na televiziji Ljubljana in v letih od 1979 do 1991 urednik v Mladinski knjigi. Leta 1987 je bil izvoljen za za rednega člana SAZU.

Izdal je vrsto samostojnih pesniških zbirk, med njimi so Prva jesen, Časopisni stih, Bela pravljica, Semafori mladosti, Srednjeveške balade, Pod kužnim znamenjem, Srednjeveške pridige in balade.

Za svoje pesniško in prevajalsko delo je bil večkrat nagradjen, leta 1979 tudi s Prešernovo nagrado. Za prevodno delo je dvakrat prejel Sovretovo nagrado.

V 91. letu je je po hujši bolezni umrl slovenski pesnik in pisatelj **Igor Torkar**. (Boris Fakin). izdal je satirične sonete Blazni Kronos, svoja taboriščna doživljaja pa je opisal v pesnitvah Kurent in Jetniški soneti. Napisal je 11 iger, od teh je bila najuspešnejša Pisana žoga. Med pripovednimi deli je največ pozornosti vzbudil spominsko-dokumentarni roman o dachauskih procesih Umiranje na obroke, ki je izšel leta 1984.

Umrli je slavist dr. Martin Jevnikar

Lani smo še slavili njegovo 90-letnico, sedaj pa moramo sporočiti njegovo smrt. 10. januarja v Trstu.

Prof. Martin Jevnikar je bil rojen pri Višnji gori, študiral na škofovih zavodih in na univerzi v Ljubljani slavistiko. Bil je begunec zaradi svojih idej. Najprej je sodeloval kot profesor v begunski gimnaziji v Monigo, a se je ustavil v Trstu.

Videl je, da tam krvavo potrebujejo slovenske profesorje in da bo tam najbolj koristen. Takoj je nostrificiral ljubljansko diplomu v Rimu in leta 1961 doktoriral s tezo o vplivu nemške mladinske povesti na slovensko književnost.

Najprej je poučeval slovenščino na univerzi v Padovi, pozneje pa je postal univerzitetni profesor za slovensko literaturo v Vidmu, kjer je bil tudi ravnatelj Inštituta za slovansko jezikoslovje.

Sodeloval je pri nešteti revijah, med njimi tudi pri Svobodni Sloveniji in naših Vrednotah in Meddobju.

Njegova največja zasluga so redna poročila o izdaji zdomskih in zamejskih knjig, kar je objavljal večinoma v tržaški Mladiki. Na slovenskem radiu v Trstu je pisal veliko število dramatičnih slovenske literature ter prevajal vrsto tujih del za radio.

Bil je glavni urednik zasluznega Primorskega biografskega leksikona. Napisal je še vrsto literarnih razprav in sodeloval pri učbenikih.

Vedno je poročal o naših knjigah in revijah, ter sodeloval z nami.

Pokojnikovi vdovi in otrokom izražamo globoko sožalje!

VABILO

Gledališka skupina Slovenska vas iz Argentine

Mladi tretji rod Slovencev v Argentini gostuje v Sloveniji z igranjem **Barka brez ribiča**, španskega avtorja Alejandra Casone.

NASTOPI BODO:

v sredo, 4. februarja ob 19. uri: **Domžale**, KUD France Bernik, Ljubljanska cesta 61, v četrtek, 5. februarja ob 19. uri: **Ljubljana**, Šentjakobsko gledališče, Krekov trg 2, v petek, 6. februarja ob 19.30 uri: **KD Predoslje**, Predoslje 34, v soboto, 7. februarja ob 19. uri: **Višnja Gora**, Župnija, Žabjek 10, v nedeljo, 8. februarja ob 17. uri: **KD Šentjošt**, Šentjošt nad Horjulom 13, v ponedeljek, 9. februarja ob 19. uri: **KUD Šentjur**, **Šentjur pri Celju**, v torek, 10. februarja ob 12.30 uri: **KD Slovenj Gradec**, **Slovenj Gradec**, v sredo, 11. februarja ob 11. uri: **KD Ormož**, **Ormož**, v četrtek, 12. februarja ob 19.30 uri: **KD Zarja**, **Trnovlje pri Celju**,

svs

Pismo Svobodni Sloveniji

Spoštovani g. urednik!

V začetku meseca sem *Delu* poslal pismo, ki ga doslej ni objavilo. Zato prosim, da ga objavite Vi, če se Vam zdi primerno.

Spoštovani g. urednik!

DELO je 13.11.2003 objavilo pod zaglavjem **Mnenja** članek Dejana Pušenjaka pod naslovom „Modra gospa, a večinoma nerga“. Priznam, da je tak naslov v rimi dokaj učinkovit!

Iz lastne izkušnje sicer vem, da DELO ne objavlja njegovemu „uradnemu“ mnenju nasprotna pisma, ker pač ne pozna demokratične pluralnosti. Zato že desetletja ponavljam besede argentinske igralke Iris Marga: ni svobode tiska, ampak tiskovnega podjetja. Kljub temu bom še enkrat poskusil! In sicer bolj s pokazovanjem na številna protislovja v navedenem članku.

1. Ne vem, kako g. Pušenjak more imeti za mo-dro gospo nekoga, ki večinoma nerga.

2. Ne vem, kako more imeti za modro gospo nekoga, ki ima po g. Puše-njaku negativizma v izobilju.

3. Ne vem, kako bi mo-gla biti za g. Pušenjaka „modra gospa“ katoliška Cerkev, katere „poseben položaj“ se kaže „pri nas“ v tem, da ničesar doma ne pohvali (razen sebe).

DELO se gotovo ni vprašalo, ali nima morda Cerkev vzroke za to, seveda v primeru, da bi bila resnična ta splošna oz. posplošena trditev. (Verjetno ima DELO rajši izraz: generalizacija.)

4. Kar v prvem odstavku točke 3 sledi, ali gre za utemeljene očitke „modre gospe“ ali pa za nekaj, kar je dognalo DELO? Kaj pa, če tako misli ne samo hierarhija v Cerkvi? Kaj pa, če tako misli še marsikdo drug, morda celo nekdo, ki se ne priznava za katoličana? Morda bi bilo primerno o tem izvesti resen plebiscit, toda po prejšnjih izkušnjah dvomim, da bi DZ upošteval plebiscitne zaključke? Na javna štetja v RS se noben znanstvenik ne bi zanesel; kako razložiti, npr., da je število katoličanov v RS v 10 letih zdrknilo od nad 70 % na komaj nekaj nad 50 %? Težko bi si umišljalo, da bi bil temu vzrok vladni pritisk, zaradi katerega je znova toliko OR...

5. Ali je Slovenija popolnoma enaka drugim evropskim državam? Ker ni, ima pač svojo kulturno edinstvenost in tudi

državnost. Ali je zgodovinsko mogoče med Slovenci istiti položaj musulmanov z evangeličani, obeh pa s katoličani?

6. Kaj dovoljujejo muslimanske dežele kristjanom, če sploh kaj? In kaj katoliški Cerkvi evropska evangeličanska verska občestva tam, kjer so kralji/ce glava zadevnih cerkva - kljub temu, da ima RS praznik Dneva reformacije, ki ga zaman iščemo drugod? Zakaj se je, npr., katoličanka Mak-sima morala poročiti s princem Vilhelmom po luteranskem obredu in se zavezati, da bo svoje otroke vzgajala v tej veri? Govoriti o večverski družbi v popolni enakosti v Evropi je popolno nepoznanje dejanskega stanja!

7. Mar Cerkev s tem, da zahteva verski pouk za svoje vernike v šolah, obvezuje druge na prisostvovanje? Mar s tem hoče prepovedati državi, da bi tudi pripadniki drugih verstev imeli svoj verski pouk? Mar ne bi bilo primerno, kot je svetoval poznani, nekdanji marksist Régis Debray v Franciji, da bi vsi imeli pouk vsaj o verskem dejstvu, brez katerega ni mogoče razumeti ne zgodovine niti ne marsikaterega sedanjega kulturega dejstva, začenši s filmi?

8. Ali res veruje Pučenjak, da Cerkev hoče verouk v šolah zato, ker je bolj kompleksen? Kaj to pomeni: več obsegajoč ali bolj zapleten? Ne verjamem, da bi kdorkoli, najmanj pa Cerkev, hotela zase nekaj kompleksnega zaradi kompleksnosti same! Cerkev hoče seveda verouk v šolah zato, ker je pomemben in ker s tem olajšuje delo staršem, ki **imajo prvotno pravico do vzgoje svojih otrok**. Če DELO in sedanje oblasti zagovarjajo mnenje, da je to zadeva države, potem so, žal, DELO in oblasti RS v tem še totalitarne oz. bolj leninistične ali naci-fašistične.

V časih, ko se zaradi povečanja pomembnosti neformalnih vzgojiteljev (javna občila) izgublja vpliv staršev na svoje otroke, se zdi ta zahteva Cerkve naravnost nujna. Seveda rad priznam, da bi imela verska vzgoja večji uspeh, če bi slovenska Cerkev znala priti do svoje privlačne televizijske postaje. Toda ali jo bodo sedanje oblasti dovolile? Saj ne branijo niti slovenskih radijskih postaj v zamejstvu! (Gl. Navček za slovenščino, Delo 15.12.2003) Vljudno pozdravljam,

Dr. Jože Rant

joserant@ciudad.com.ar

Nova Slovenija na evropskih volitvah

Izvršilni odbor NSi je na predlog predsednika stranke Andreja Bajuka imenoval kandidate za volitve v Evropski parlament. Poleg nosilca liste, poslanca in predsednika sveta NSi Alojza Peterleta bodo na listi kandidirali tudi glavni tajnik NSi Anton Kokalj, nekdanji svetovalec na slovenskem veleposlaništvu v Grčiji Janez Vasle iz Domžal in predsednik pomladka NSi Jernej Pavlin. Na listi bodo kandidirale tudi tri predstavnice ženskega spola, in sicer županja Moravč Ljudmila Novak, vzgojiteljica Alenka Šverc in podjetnica Maruša Novak. Tako so v NSi pri imenovanju kandidatov poleg uravnotežene zastopanosti žensk in moških dosegli tudi to, da kandidati prihajajo iz vseh koncev Slovenije.

Ob tem je Bajuk izrazil upanje, da bo za slovenskega predstavnika v Evropskem parlamentu poleg Alojza Peterleta izvoljen še en kandidat oz. kandidatka s strankine liste.

Glede morebitnega skupnega nastopa NSi in SDS na evropskih volitvah pa ostaja stališče NSi nespremenjeno - stranka bo na volitvah nastopila samostojno.

Kot je znano, bo Slovenija svojih sedem poslancev v Evropski parlament volila v nedeljo, 13. junija. Parlamentarne stranke pa se na volitve evroposlancev že temeljito pripravljajo. V Evropskem parlamentu sicer že od maja 2003 sedijo opazovalci iz Slovenije - poslanci Roman Jakič, Ljubo Gerič, Jelko Kacin (vsi LDS), Feri Horvat (ZLSD), Janez Podobnik (SLS), Miha Brejc (SDS) in Alojz Peterle (NSi).

Morebitni izvoljeni evroposlanci iz vrst SDS, NSi in SLS bodo v Evropskem parlamentu sedeli pod okriljem poslanske skupine Evropske ljudske stranke in evropskih demokratov (EPP-EDU), ki je trenutno z 223 od skupno 626 sedežev najmočnejša politična skupina v Evropskem parlamentu.

Prof. Mlakar odlikovan

Ravnatelj klasične škofijske gimnazije v Šentvidu, prof. Jože Mlakar, je prejel najvišje cerkveno odlikovanje - odličje sv. Cirila in Metoda. Priznanje mu je kot predsednik Slovenske škofijske konference podelil nadškof dr. Franc Rode, ob deseti obletnici obnovljenih „škofijskih zavodov“.

Profesor Mlakar je bil za ravnatelja obnovljene cerkvene vzgojne ustanove imenovan še dobro leto pred njeno ustanovitvijo, da je lahko s sodelavci temeljito premislil in pravočasno pripravil šolski program, ki ga je potem potrdil Strokovni svet RS za splošno izobraževanje. V enajstletnem vodenju šole se je izkazal kot izvrsten pedagoški vodja, modro je pospeševal ustvarjalnost mladega profesorskega kadra, vselej spoštljiv do vseh, s poslušom za dijake.

Geslo šole je *Amor magister optimus - ljubezen je najboljši učitelj*, kar je gotovo tudi življenjsko geslo prof. Mlakarja.

Za vroče dni

Januarja smo imeli pasjo vročino in za mesec februar napovedujejo, da bo poletje kar pridno pritiskalo. Zato danes objavimo drugi del receptov svežih solat, ki nam jih je posredovala Pavla Škraba.

ŠPINAČA V SOLATI

Špinačo zberemo. Oprano stresemo v vrelo vodo in jo pokrito kuhamo 5 minut. Odcedimo, oblijemo z mrzlo vodo in stresemo v skledo. Oblijemo z oljem, dodamo nasekan česen, popoprano in okisamo. Premešamo in ohlajeno postrežemo.

PEČENE PAPRIKE V SOLATI

Paprike operemo, odstranimo pecelj in semenje in jih znotraj rahlo osolimo. tako pripravljene paprike naložimo na pekač in jih popečemo v vroči pečici. Ne smemo jih ožgati. Pečene naložimo na križnik, potresemo s seseklanim česnom in oblijemo z oljem. Postrežemo hladne.

ZELENA PAPRIKA V SOLATI

Papriko operemo, odstranimo pecelj s semenjem in papriko zrežemo na tenke rezance. Stresemo v skledo in posolimo, pomešamo in takoj oblijemo z oljem. Dodamo seseklan česen, okisamo in postrežemo. Ponudimo k pečenemu mesu.

KROMPIRJEVA SOLATA S KISLIM ZELJEM

Skuhamo krompir; še vročega olupimo in narežemo na tanke rezine. Takoj ga solimo, polijemo z oljem, primešamo surovo kisel zelje, strt česen, popoprano in prilijemo malo vode, če je potrebno. Postrežemo ohlajeno.

k. s. pavla

Morda enotna revija za Slovence v zamejstvu in po svetu

Komisija DZ za Slovence v zamejstvu in po svetu, ki jo vodi predsednik komisije Franc Pukšič (SDS), se je v večurni razpravi seznanila s problemi izdajateljev pri izdajanju revij, namenjenih Slovincem v zamejstvu in po svetu.

Komisija je uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu predlagala, da pripravi ustrezne rešitve glede izdajanja revij, ki naj temeljijo na analizi sedanjega stanja in ob sodelovanju s sedanji izdajatelj in organizacijami civilne družbe, ki izdajajo revije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

Kot je pojasnila nova direktorica urada za Slovence po svetu Jadranka Šturm Kocjan, je urad že storil prve korake, pripravljen je tudi koncept nove revije, kmalu pa naj bi tudi objavili ustrezen javni razpis. Menila je, da bi morali revije, ki sedaj izhajajo, združiti in nadgraditi. Napovedala je, da naj bi javni razpis objavili v mesecu dni, nova revija pa naj bi izšla 1. maja letos. Zato bi potrebovali 40 milijonov tolarjev, kar je po njenih besedah dovolj za kvaliteto revijo za to ciljno publiko.

Član komisije Jožef Bernik (NSi) se s tem ni strinjal in je opozoril, da bi bilo potrebno najprej razjasniti, kakšni bi bili nameni nove revije. Po njegovem mnenju je do maja letos nemogoče izdati takšno revijo.

Sergij Pelhan iz Slovenske izseljenske matice je idejo o enotni reviji ocenil kot smiselno, predlagal pa, da bi poleg revije v slovenskem jeziku nekajkrat na leto izdajali tudi prilogo v tujem jeziku.

Člani komisije so na seji tudi podprli predlog o sklicu skupne seje s parlamentarnim odborom za zunanjo politiko, na kateri bi izdelali program dejavnosti, povezanih s 1. majem letos, ko bo Slovenija postala članica EU. Komisija je tudi odločila, da bo, če bo potrebno, sklicala izredno sejo o problemih izvajanja zaščitnega zakona za slovensko manjšino v Italiji.

DNEVNIK BOLJ AVSTRIJSKI

KD Holding je avstrijski družbi Styria prodal 19,5-odstotni delež časopisne hiše Dnevnik, so potrdili v KD Holding. Avstrijska medijska družba želi delež v Dnevniku povečati na več kot 25 odstotkov, ne zanima pa je večinski lastniški delež (zaenkrat je ta v lasti DZS - Državne založbe Slovenije). Styria že izdaja brezplačni tednik Žurnal.

ŽENA IN NJEN SVET

Žena v likovni umetnosti (2)

POLONA MAKEK

Namen tega pisanja je pisati o slovenskih likovnih umetnicah, naj prvo omenim **Ivano Kobilco**.

Rojena 21.12.1862 v Ljubljani. Umrla 4.12.1926 istotam. Učila se je najprej pri slikarki Idi Künl; 1879 - 80 je kopirala na dunajski akademiji, 1881 je vstopila na umetno obrtno šolo v Münchnu; 1882 - 89 na akademiji istotam (prof. A. Erdelt), 1889 se je vrnila v Ljubljano, 1890 slikala v Zagrebu, 1891 pa odpotovala čez München v Pariz (zasebna šola slikarja Gervenxa), 1893 se je vrnila v Ljubljano. 1897 - 1905 je živela in slikala v Sarajevu. 1906 je poučevala risanje na višji dekliški šoli v Ljubljani. 1906 - 14 je preživela v Berlinu in tam drugovala slikarki Käthe Kollwitz, od 1914 je stalno živela v Ljubljani. Slikala je največ v olju portrete, žanske motive, kompozicije, alegorije, cerkvene slike, cvetlice. Kot risarica je izvrševala ilustracije za časopise, knjige in revije. Kobilca je najpomembnejša slovenska slikarka, svoje zrele dobe ni razvila do impresionizma, ob katerem sta ona in Ferdo Vesel najvidnejši osebnosti slovenskega slikarstva polpretekle dobe.

Torej Kobilca je bila Veselova slikarska sopotnica - toda „samo“ ženska. In vendar je bila njena izobrazba široka, motivni in barvni registri odprti, njen talent občudovanja vreden, njena samostojnost in vztrajnost neverjetni. Zraven pa je ostala čuteča in občutljiva za vse odtenke in vzgibe človeškega veselja do otroškega vriska in plahe mladosti do mirne in odmaknjene starčevske modrosti. Razveselila se je prazničnega popoldneva in sonca, ki ga je razlila po sliki „Poletje“; do zametne-

ga mraka, ki se ji je iz holandske umetnostne zakladnice prikradel v mirno zadovoljnost Mamicke kavopivke. Z utripom v naši umetnosti prvič prebujenega socialnega občutja je v baladični svetlobi izluščila iz teme obraz „Pariške branjevke“. Morda lahko vidimo v tej podobi odmev Kobilčnega srečanja s Käthe Kollwitz? Ali pa jo je rodila le ženska občutljivost za drobna, boleča srečanja z življenjem? Njene znane slike so še „Likarice“, „Pomlad“ (glej sliko), portret škofa Strossmayerja in druge.

Razstavljala je na Dunaju, v Münchnu, Berlinu, Parizu, Ljubljani in mnogih drugih mestih. Leta 1928 je bila v Ljubljani posmrtna kolektivna razstava.

Njena dela se nahajajo v Narodni galeriji v Ljubljani.

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados

odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfnat.com.ar

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torej in četrtak od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

PORAVNAJTE NAROČNINO!

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
3. februarja 2004

1 EURO 237,24SIT
1 U\$S dolar 190,59SIT

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

PROSIMO, POPRAVITE

Spoštovane bralce prosimo, da popravijo dve neljubi in nehoteni napaki v zadnjih izvodih.

V božičnem izvodu (št.51-52/2003), na strani 4 se mora v članku Almanah RAST XXXII pravilno glasiti v odstavku o Našem domu v San Justo: „Tudi Martin Fantini se lepo spominja svojih šolskih let“.

V zadnji številki (2/2004) pa se na prvi strani v članku „Dva Slovenca cerkvena voditelja“ predzadnji stavek pravilno glasi: „Naj še omenimo, da je provincial salezijanske province v prov. Buenos Aires in na Ognjeni zemlji tudi Slovenec Jože Repovž.“

Bralce in prizadete prosimo za razumevanje!

OBVESTILA

ČETRTEK, 19. februarja:
Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 21. februarja:
Pustna veselica v Našem domu v San Justo.

NEDELJA, 7. marca:
Tombola na Pristavi.

SOBOTA, 13. marca:
Pričetek pouka na Srednješolskem tečaju RMB v Slovenski hiši.

NEDELJA, 14. marca:
Otvoritev slovenskih osnovnih šol v Slovenski hiši.

ČETRTEK, 18. marca:
Sestanek zveze žena-mati iz San Martina, ob 16. uri v domu.

PETEK, 19. marca:
Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Slovenski hiši.

Hvala, prav iz srca!

Šolska kolonija Zedinjene Slovenije je bila tudi letos v počitniškem domu dr. Rudolfa Hanželiča. Otroci so v prijaznem kordobskem gričevju uživali, veselo sodelovali pri številnih vzgojnih in razvedrilnih dejavnostih in se srečni in zadovoljni vrnili v krog svojih družin. Prišli so obogateni v izkušnjah in tudi v narodnem in duhovnem bistvu. Da je vse poteklo v najlepšem redu, je gotovo zasluga spremljevalcev. Požrtvovalno in odgovorno so „za božji lon“ dva tedna vestno in odgovorno skrbeli za varnost, zdravje in razvedrilo otrok, in prenesli vse napore, ki so jih narekemale okoliščine. Zato izrekamo priznanje in zahvalo voditelju **prof. Karlu Grozniku, prelatu dr. Juretu Rodetu**, ki je duhovno spremljal kolonijo, ter spremljevalcem **dr. Aleksandri Belič Fantini, Ingrid Kopač, Zofiji Kastelic, Alenki Žnidar, Adrijanu Gaserju in Andreju Žnidarju.**

Hvala vam, prav iz srca!

Zedinjena Slovenija

MOŽNOSTI PLAČEVANJA

Članarino Zedinjene Slovenije in naročnino Svobodne Slovenije lahko poravnate:

V INOZEMSTVU:

- po pošti z **bančnim čekom** (prosimo, da ne pošljate osebnih čekov) na ime Antonio Mizerit.

V ARGENTINI:

- v **društveni pisarni v Slovenski hiši** (v gotovini ali čekih na ime Eslovenia Libre);
- **po poverjenikih;**
- s **poštno nakaznico (giro postal)** na ime Eslovenia Libre;
- **naložba v Banco de Galicia:**
 - po omrežjih Banelco ali Link;
 - po Internetu-Home Banking.

Za transference boste rabili naslednje podatke: Titular de la cuenta: Matias Cec; DNI: 25537990; CUIT: 23-25537990-9; número de caja de ahorro en pesos: 4899965-1/037-6; CBU (clave bancaria uniforme) 00700375-30004899965160. Ko naredite transference, prosim, sporočite nam po telefonu ali pošti.

Za vso podporo že vnaprej Bog povrni!

Uprava Svobodne Slovenije

OBIŠČITE SPLETNO STRAN
www.slo.org.ar

DAROVALI SO

Za **Rožmanov dom** so darovali: družina Dušana Pippa 100 pesov v spomin pok. Božota Šušteršiča; Pust Jože 100 kanadskih dolarjev v spomin pokojnih bratov Vinka, Janeza in Franceta; ga. Berta Šproc 100 pesov v spomin pokojnih Ljube Lipovšek ter Franca in Amalije Žagar. Vsem iskrena hvala!

Za **dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena** je gospa Berta Šproc darovala 100 pesov, v spomin pokojnih Ljube Lipovšek ter Franca in Amalije Žagar. **Bog povrni!**

CORDOBA

POČITNIŠKI DOM „DR. RUDOLF HANŽELIČ“

Sporoča vsem članom in prijateljem, da so cene prenočišča in kompletne prehrane za letošnjo sezono sledeče:

Odrasli: \$ 35 .- na osebo na dan.
Otroci od 4. do 14. leta: \$ 26 .- na osebo na dan.
Otroci do 4. leta: brezplačno.

POČITNIŠKI DOM NUDI:

- Vse sobe s privatno kopalnico.
- Posteljno perilo in brisače.
- Posebno prehrano za goste, ki bi jo imeli zdravniško predpisano.
- Brezplačen prevoz iz Capille del Monte do počitniškega doma ali obratno za goste, ki potujejo z omnibusom.
- Direct TV v skupni dvorani.

ŠTEVILNE DRUŽINE (TRI ALI VEČ OTROK) POSEBNE CENE PO DOGOVORU!!!

Več informacij in prijave:

Tel/ Fax: 03548 - 494046 / 4627 - 4160
E-mail: tomasrant@hotmail.com

Prijateljem in znancem sporočamo, da nas je nenadoma zapustila 18. decembra v 82. letu starosti naša draga sestra

Anica Arnšek

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ji skušali lajšati njeno dolgo trpljenje. Enako vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti, predvsem č. g. Branku Janu za podelitev sv. maziljenja in sv. mašo ter vodstvo pogreba.

Žaljuči sestra **Nežka**,
brata **Ivan** in **Joško**
ter ostali sorodniki.

Bariloche, Buenos Aires, Slovenija

Žaljuči naznanjamo vsem prijateljem, da nas je zapustila 3. januarja 2004 v Ljubljani in odšla k Bogu po svoje plačilo naša draga sestra, teta in stara teta, gospa

Dora Komar

Prisrčno se zahvaljujemo pomožnemu škofu g. Jožetu Kvasu za mašo in lep govor ob grobu, pevcem in vsem, ki ste jo prišli spremljat na zadnji poti. Predvsem se zahvaljujemo ge. Francki Vreg, ki je bila njena dolgoletna prijateljica in je za njo vse uredila.

Molite zanjo, saj je bila res zelo dobra.

Žaljuči brat **Milan** z družino.

Kanal ob Soči, Log nad Trstom, Ljubljana in Buenos Aires

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je 14. decembra 2003 zapustil

Gabrijel Potočnik

Zahvaljujemo se vsem, ki ste nas spremljali v tej težki uri, posebej g. prelatu Juretu Rodetu za duhovno pomoč med boleznijo, za pogrebno sv. mašo in molitve na pokopališču.

Žaljuči:
hčeri **Janika** in **Jelka**;
sin **Miha**;
snaha **Veronika Fajfar**;
zeta **Marjan Jesenovec** in **Gregor Verbic**;
vnuki **Adrijana** in **Pavle**, **Veronika** in **Luis**, **Monika** in **Aleksander**, **Matija**, **Pavle**, **Natalija**, **Gasper** in **Nevenka**;
pravnuiki **Mikaela**, **Pavlek**, **Luka**, **Damijan** in **Niko**
in ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Ljubljana, Ajdovščina in Toronto.